

Ten prachatský kostelíček

♩=120

Ten pra-chats-ký kos - te - lí - ček ko - lem ně - ho čer - ná

zem, až já tu - dy půj - du, dí - va - ti se

bu - du, zda - li je - de mi - lá - ček.

2. [:Jede, jede od Andulky, tam na vraném koníčku,:]
[:ještě si připíná ocelovou šavličku.:]
3. [:Když šavličku k boku připjal, přežalostně zaplakal,:]
[:a jeho vraný kůň vesele si zařehal.:]
4. [:A vy drazí rodičové, co vy asi děláte,:]
[:že si syna svého na té vojně necháte.:]
5. [:Matka, jak ho uslyšela, na ulici vyběhla,:]
[:ach, můj drahý synu, koho je to příčina?:]
6. [:Příčina je toho všeho, ten prachatský komisář,:]
[:ten mě vzal na vojnu, provazama svázal, ještě ke mně vartu dal.:]